

Слѣдѣ малко и тѣхната сестра си взела единѣ младѣ и честенѣ мжжѣ. По молбата на своитѣ братя, тя останала да живѣе при тѣхѣ.

По този начинѣ добрата майка още дълго врѣме се радвала на своитѣ дѣца и до дълбока старостѣ била грижливо гледана и *уважавана*.

Лѣнивиятъ Петъръ.

(вижъ цѣтната картинка).

Всѣка заранѣ работливата майка на Петърча ставаше у зори и започваше утренната си работа. Днеска тя много бързаше, защото я чакаше полската работа.

Слѣдѣ малко всички се вече разстанаха. Слънцето се показва на изтокѣ и се издигна високо на синьото ясно небе. Всички подхванаха своята работа Само малкият Петърчо още лежи на постелята. Майка му твърдѣ често отиваше при него да го буди и съвѣтва да не спи толкова, но той все не я слушаше Най-послѣ и той стана. Излезе на улицата и безѣ да се обади нѣкому, отиде да търси другаритѣ си. Той не се завърна прѣзѣ цѣлия день въ къщи мръкна се. Всички се прибраха, само той се още не завръща. По едно врѣме, доста късно, Петърчо, като останалѣ самѣ, се отправи къмѣ дома си. Още отѣ пѣтнитѣ врата започва да вика колкото го гласѣ държи:

Мамо, гладенѣ съмѣ! Дай ми да ямѣ!

Майка му, която цѣлѣ день е работила на полето, а сега вмѣсто почивка е взела хурката,